

Aydın Yurtsever

- şiirler -

Yayın Tarihi:

2.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

365 Geceden Biri

Üşüşürdük dokuz can
bacadan kızılbaşan ateş alevleri üstüne
duman gözlerle
sıcak
 çehre ile yumruklaşırdı
ıslak abalar
dondururdu sırtımızı
 dışarıda sicim yağmur
gece zifiri
hain
ısırgan
çevrede meleşen oğlaklar
böğüren inekler
eşekler
köpekler
peşinden
doluşurduk yarım tahtadan mihlanan honçaya

üskürede ayran
belki akrep
belki kedilerin diş izleriyle ekmekler
kıtır kıtır
sonra –sıraya konan- ayran üsküresi
dudaktan dudağa sıra özlemi
dokuzuncu can kuru ekmek boğazda
bekler dururdu sırayı
ah bir de soğan olsa ya
biraz sonra
yanakları gözleri döven
alev kızılığı da yoktu
üçer kişi bir yatak
sinsice sürünen akrep misafir
ya mertekler arasından tüyler ürperten hışırtılarıyla tozlar silken yılan
belki o da uzanacak yatağa doğru
öylesine şingirdayan dişlerle
365 geceden biri
bu bizim yaylada
bu bizim gecemiz

Bingöl 1986

Aydın Yurtsever

Ağrıydı Yüreğimde

Hiç konuşmadın
boğuyordun
gözlerinin derinliğinde
nefes çığlıklarım
ağrıydı yüreğimde
öyle bir ağrı ki
hep tutunduğum
hep sarındığım
hep şarkılaştığım

Aydın Yurtsever

Aşk

Paylaşımın olmadığı yerde aşk
mevsimlik kelebeğe benzer
ya uçar gider
ya da uçar gider

Aydın Yurtsever

Ben Seni

Ben seni
kavgam kadar kutsal
ben seni
yarı donlu sular donmuş
daracık hücremdeki direncim
ben seni ben
ben seni
kokuşmuş, bitmek bilmeyen
karanlık gecelerin pırıltılı ışığı
ben seni
yer gök arasında
sevgi üretkeni
yarınların
aydın
tüm güzellikler anası belledim
unutmayacağım

Ağrı 1982

Aydın Yurtsever

Bir Gün

Bir  ocuğum ben
hep sade duygulu ak süt gibi
onların gecesinin şafağında
doğan tanım
isterlerse yumsunlar
korkak kaçak karanlıklarına gözlerini
kamaşacaklar rengime
bir gün mutlaka.

Bingöl 1986

Aydın Yurtsever

Bir Hikaye

Bir hikayedir
anlatır gideriz
asırlar boyu
hep aynı tanı
aynı algı
insanı insana yozlaştıran
Bir hikaye
Ali Velinin
Veli Alinin arığını giydi
hep aynı çarık
no kırk üç
sıkkınlığa alıştık
yanıklığın içinde
sevinceleri kutlayıp durduk
aynı melodi ile
ding dong
ding dong

Aydın Yurtsever

Bir kuş uçu

Bir kuş uçu
edalı
sessiz
kanat çırparak üstümden
hüzün keder bıraktı
harikalar yüklü doğada yaşarken
bir
tuzak kuruluydu
az ileride
takılacaktı gerilecekti
sevi
özgürlük taşıyan kanatlar
üzgündü
özgürce uçuşan
sadece rüzgar olacaktı -artık-

Van 1984

Aydın Yurtsever

Çok Aksın Sen Çocuk

Ürkek ve tedirginsin çocuk
yarınlarda da
o kadar büyüksün ki
tedirginliğinle ürkekliğinle
dopdolusun
bir fıçı barut gibi
bir kıvılcımı çakmaya dursunlar
gümmmmmmm
ama
suçlu değilsin
gizlenme tedirginliklere
anla çocuk
çok aksın sen
Güneş doğar ya
o kıvılcımlar dan birisin
sabahı olmayan
geceyi gördün mü hiç.

Ağrı 1982

Aydın Yurtsever

Derin Derin

Öyle dövme
sinme derin derin derin
gözbebeğimi gece
inan
gün
döver seni

Bingöl 1986

Aydın Yurtsever

Düşün

Emektir
insandaki öz
doğasıyla bir bütün
devinen emek
öze düşman
emeğin emeğe düşmanlığı
çağırıştırır biz insanlar
belki emek için
gün ışığında
güneş kızılken

Ardahan / 1984

Aydın Yurtsever

Gece De Kıskaç

Sancıyor dudaklarım
geceyi öperken
ve yanı başımda gün öylesine kıskaç
dolunayı koparmak
yıldızları toplamak için
dayanmış merdiveni geceye
ama
gece de kıskaç
kaygan öylesine kendine

İzmir / 1980

Aydın Yurtsever

Hani

Hani acılarımı süpürecektin en kuytu köşeye
Üstüne ağır bir taş
hani sevgimi yüceltecektin ormanlıkların tepesine
sereceğimiz sevgiye arkadaş
hani karanlıkta
hani sarplarda yürüyecektik güvenle
sen korkaktın belki
yine kaçtın karanlıklarına
ama ben o yüreğimle yine arkadaş

Aydın Yurtsever

Islanarak Yandılar

Yakalamak istedi güneşi saçlarından Mustafa
Gücü yetse çekip bağlayacak
Penceresi naylondan örtülü odaya
Yanı başına hiç gitmesin
Gece gelmesin diye

Gün paşası Güneş
Naylondan kaplı pencereyi
Buğday sarısı çöl kumlarını
Terk ediyordu yorgun adımlarla
Dağların da eteğinden sarkarak

Çapaklanan göz aralığından
Minik avuçları arasından
Kayıp gitti güneş
Mustafa'nın umutlarına inat
Bir daha şafakla gelmeyecekmiş gibi

Biliyordu
Birazdan sırtında bomba yüklü
Gece koşup gelecek dörtlü
Sonrada sıcağı düşecek bombaların
Avuçlarında mahpus kalmış umutlarına
Belki minik bedenlerine
Geceyi de yırtan dumanlı harlamayla.

İrkildi titredi usulca
Yüreği kanadı
Göz pınarlarından kan damlacıkları
Ilıtı kurumuş çatlak dudaklarını
Benzi hiç bahar görmemiş çöl sarısı

Koşup gidebilmek
Bombaların düşmediği herhangi bir yere
Yerin yedi kat dibi de olurdu
Cehennem de
Ne bileyim herhangi bir yere
Koşamadı.

Minik bacaklar
Taşıyamadı alev harlı bedenini
Sendeledi tutunamadan
Yıkıldı duvarın önüne
Sinsice yatan akrebin yanına

Döndü baktı yanı başındaki
Plastikten oyuncak silahına
Yarın uçakları düşürecek
Bir daha bomba yağdırmazınlar diye
Uzanamadı çaresiz
Yere yapıştı kaldı silahını alamadan

Dudaklardan bir ılık isteği
Bağıramadı
Minik eller debindi yerlerde
Taşıyamadı
Bedeni devinerek upuzun yerde

Annesinin kollarında
Koynunun dehlizleri arasında olmak vardı
Etten yığın minicik bedeniyle
İki nefeslik zaman koklaşmak

Başına üşüşen yedi kardeşle
Açtı bomba dolu gözlerini
Ağlaştılar apansız amansız gece koynunda
Gözler bakıştı
Gözler şaştı
Gözler takıldı
Gözler aşamadı naylondan kaplı pencerenin ötesini
Sevdiği komşu kızı Hatice'yi de göremeden
Bahçede kumdan evler yaparlardı
Evlendiklerinde yapacakları evlere model
Oyuncak evlere de bakamadan
Duvarın öte yüzüne

Ağır ve haindi karanlık
Zorba bakışları vardı
Ölüm saklı gözbebeklerinde
Çılıkları da mahpus kaldı gecenin koynunda

Gece dolandı bedenlere
Domuz bağı gibi
Dokunamadılar tabut karanlığa da
Böğürme ile
Barış melekleri misafir geldi
Ölüm kanatlarında
Biçare kaçamadılar
Ve yağmaya başladı
Kanatlarından
Alev topu bombalar
Gece ağladı
Gece alev seli
Meleklerde yoktu artık ve Tanrılarda
Kanlar petrole
Petrol kana karıştı
Hiç savunmasız minik bedenler
Savruldu paramparça
Geceyi delerek Dünyanın suratına
Kanlar içinde
Şarapnel parçalarıyla
İslenarak yandılar
Ve islandı Dünya

Mustafasız gün ıştırken
Vahşetin adını
Kurtarma operasyonu koydular
Petrol kuyularına karışan kanlar içinde Irak
İhanetin avuçlarında
Demokrasi resimlerinden haberler.

Aydın Yurtsever

İlk Durakta Bir Tinerçi***

Kim bilir kaç zamandır
Çakılıp kalmış orada
Unutulmuş bostan korkuluğu sanki
Bir sağa bir sola
Bir öne bir arkaya
Öylesine unutulmuş yalnız başına
Bir kış gecesi
Taksim meydanında
King Burger'in önünde

Buruşuk poşetin boğazında kenetli
Uzunca kirli tırnaklar
Parmakları tırnaklara destek
Yere çivilenmiş yorgun bacaklar
Omuzları çökük bir beden
Kirden kararmış kumral saçlar
Yan tarafa yıkık bir kafa
Bir noktaya çakılıp kalan
Çakır renkli camdan bir çift göz
Bir kış gecesi
Taksim meydanında
King Burger'in önünde

Ne karnında devinip duran mide uğultusu
Ne etrafında kayıtsızca koşuşturan
Tiksinti ile bakan insan sürüleri
Ne vitrindeki dönerler
Nede yağ parıltısı içinde
Aşağı yukarı raks eden parıltılı dönerci bıçağı

Bedeninden çok uzakta orada
Belli ki yaşam öyküsünün ilk durağında
Gözleri esir
Gecenin pırıldayan ışıklarına
Gözleri esir
Yitik yıllara
Hiç tadılmamış aşklara
Gözleri esir
Çıplak karanlık boşluğa
Bir kış gecesi
Taksim Meydanında
King Burgerin önünde

Göz bebeklerinden çok uzakta orada
Belli ki yaşam öyküsünün ilk durağında.

Kızılçık kan damladı yılların ötesinden
Bir damlacık yüreğine
Elveda demek üzere
Umut'u ma iyi bakın diye inleyen yürek iniltisinden
Annesinin titrek avuçlarında
Buldu üşüyen yanaklarını

Son sevgi yumağıydı
Tavanda aşılı kalan
Tek sığınağı o ana gözleri.

Yüreğinden çok uzakta orada
Belli ki yaşam öyküsünün ilk durağında.

Hep onlara sarındı
Kuytularda üşürken
O gözlerdi yorganı
Ayaz gecelerde
Ilık bir kan yürüdü tüm bedenine dörtnala
Bedeni gevşedi
Bacakları titredi
Camdan buğulu gözler kapaklandı
Bir rüya gibi.
Rüyalarında da hep üşümüş hep hapis hep kaçandı ya
Olsun
Sarıldı geceye
Gece utandı gece sarsıldı mihlanarak yere
Yıldızlar tek tek düştü yüreğinin yamaçlarına
Bir kış gecesi
Taksim meydanında
King Burgerin önünde

Kan damlacıkları morlu karanfillerle
Belli ki yaşam öyküsünün ilk durağında.

Yılların gerisi hançer
Yılların gerisi
Örs kadar ağır ayyaş baba tokadı
İndi sicim Dolu gibi
Üşüyen yorgun bedenine
Yorgansız soğuk bir odada
Sarıldı kör pencereden göz kırpan yıldızlara
Pencere geceden demirden kapı
Mahpus kaldı düşleri yılların gerisinde
Yine aç yine beden etten bir yığın.

Kan damlacıkları mor karanfiller dondu birer birer
Belli ki yaşam öyküsünün ilk durağında

Okul bahçesi sabah içtiması
Boy sırası
Boyu birazcık uzun ön sırada
Gizlendi sıranın ortasına doğru
Yakasız söküük bir önlük
Saçları yine kirli üstelik mendili de yok.
Ufalmak istedi daha da sıranın gerisine
Utancı beyninde kaynar su gibi
Gizlenip kaçamadı öğretmenden de
Bağırdı öğretmen Umut diye

Yanaştı serçecik adımlarla
Yine üstün pislik içinde
Annem yok demeden öğretmene
Tokadı yedi sağı sollu yanaklarına
Tekmeyle itilerek merasim sırası dışına
Utandı ağladı hicırıklarının içine boğarak
Ve sonra yalnız başına okul bahçesinde

Utancı avuçlarında saklı
Belli ki yaşam öyküsünün ilk durağında

Bir daha ne zil sesi
Ne de temiz önlüklü arkadaşları
Zifiri karanlıkların örttüğü sokaklar
Topraktan yastık
Gök kubbeden şemsiye

Paylaşanı da olmamıştı
Çöplüklerdeki
Farelerin
Kedilerin
Köpeklerin dışında
Açlığı dışında arkadaşı da
Kapaklanan gözler acı içinde aralandı
Kırpikler ıslak
Neden
Niçin
Nasıl
Nereye gideceğini bilmeden
Göğüs kafesi daraldı
Nefesi tepindi durdu
Rüzgara kaptırılmış delice kara bulutlar gibi
Tam sayamadan yıldızları
Şafağa doğru
Bir kış gecesi
Taksim meydanında
King Burgerin önünde

Tırnaklar gevşedi
Prangaları çözülen poşetin
Islak ve yapışkan bir öpücük
Poşetle dudak dudağa
Sevgiliyi öpercesine

Ve sarsıldı bedeni bir bütün
Ağladı gece yıldızlarını yere dökerek
Bir kış gecesi
Taksim meydanında
King Burgerin önünde.

Düşlerini acılarına katık yapamadan yıkılıp kaldı

Şafağa kucak açmış gecenin koynuna
Belli ki yaşam öyküsünün ilk durağında

Aydın Yurtsever

Katil İmam

Ölü tabutudur yatağım.
Tanığı yok ağlayanı da.
Bir ben bilirim,
Bir ben gibi yatan kadınım,
Birde gömdüğü tabutların kârı yanında
Gönüllere ihanetle,
Sabırsızlık ve sevinç içindeki katil imam.!
Yüreğim kan revan içinde,
Bedenim domuz bağından çepeçevre sımsıkı kan izleri içinde,
Düşerim kıpırtısız tabutun yedi kat dibine.
Dokunamadan hiç günahsız kadınımım gül bedenine.
Yıldızlar eşliğinde,
Salıncaklar kurduğum kızıl şafaklarımla,
Çan çekişen umutların kardan buz dağlarına.
Üşüyorum.

Aydın Yurtsever

Miroşima

İnsanım ben
atomlar
nükleer enerjiler
benim için
ben bana karşı
dün hiroşima bugün miroşima
ademileriz en ilkel düşünle
güüüüm
ben bana
bana beni
hahhahyyyyy
sözüm ona
benim bana barışım için
hah hah hah hahahahyyyyy

Aydın Yurtsever

O Çocuk

Çocuk oynaşıyordu çöplükte
yüreği bombaya çanak
yuvarlanacaktı yarınlara
bomba bomba patlatacaktı
bir gün
o çocuk.

Aydın Yurtsever

O Şarkılar

Topla getir
o tüm şarkıları
söyle hep
Sol kulağımın alt memesini
ılık nefesinle ıltarak
omuzum saçlarına gömülü
nasır ellerim
minnacık ellerinde saklı kalsın hep
sevda şarkıları topla getir
bulutlar arasından kopararak
hücrede isyancının sevdasını
namlunun ucunda
gül üretenin yarınki özlemlerini
topla getir şarkılaştırarak

yani yüreğindeki kilerin hepsini
bir çocuğun sevecenliği kadar taze
bir çağlayan gibi coşan
hep durmadan
bir sevda yüreği kadar yanık
çağır hep usul usul
dünkü gibi
sol kulağımın alt memesini
ılık nefesinle ıltarak
omuzum saçlarına gömülü
nasır ellerim
minnacık ellerinde saklı kalsın hep
o şarkılar
o şarkılar
o şarkılar hepsi bizim olsun.

Ankara 1988

Aydın Yurtsever

Sarı Sıcağa

memleketimde
saçlarına
ak düşmüş karın
yağıyor yağıyor
sarı sıcağa
ağustos ayında

Aydın Yurtsever

Yeni Yıla Girerken

Yaşam eskir
geçmiş yıllar içinde
eskiten bir yıla girerken
yine kutlu olsun dediler.

Aydın Yurtsever

Yıldız Düştü Avucuma

Dağınıktı gece
pörsümüş bir çarşaf gibi
avuçlamak sıkmak istedim
yıldız düştü avucuma
taşarak yere
minnacık buncuk sanki
uzandı dağların da ötesine yuvarlanarak
taşımadı yalnızlığını
beklentimi, özlemimi
gece
uzun çarşaf çarşaf
düştüm
pörsümüş kıvrımları arasına gecenin

Bingöl 1988

Aydın Yurtsever